

zonytalan. Dél felé haladva újkori lóistállók alapfalainak árkai helyezkednek el. Elszórtan őskori gödörobjektumok kerültek feltárássra, bronzkori kerámiaanyagot tartalmaztak. Kevés objektumban rézkori kerámiaanyag került elő. A dombtetőn a középkori objektumok felett újkori tanyaházak, építmények, állatok szálláshelyei nyomai helyezkedtek el (18–19. század). Egy középkori település szélét érinti a nyomvonal, elsősorban árkok, gödörobjektumok, szabadban lévő kemencék, cölöpös építmények kerültek feltárássra. (Az általunk feltárt résztől K-re, a Czingető-patak melletti homokbányában G. Sándor Mária 11–16. századi temető 33 sírját tárta fel, S-végű hajkarikás, I. András érmés korai sírkat is. Lásd: RRM.A. IV/28/3-5, MNM A. 443. K.V.).

A középkorban a 13. századtól itt falu állhatott, a késő középkorban elpusztult, a 17–18. században pusztává lett. A területet az 1700-as években herceg Esterházy Pál kapta meg. A középkori gödörobjektumok nagy mennyiségű kerámiaanyagot, állatcsontot (szarvasmarhát, kecskét), valamint fémanyagot (kulcsok, vaskések, vasszerszámok, ládikaveretek stb.) tartalmaztak. A kerámiaanyag 13. századi, jellemző hullámvonalas, körbefutó csigavonalas, bepecsételt fogaskerék mintával díszített konyhaedények töredékei, valamint fenékbélyeges darabok.

Munkatársak: Molnár István, Molnár László asszisztens, Kálmán Béla, Forgács László, Molnár Mónika rajzolók.

BÁRDOS EDITH – SIPOS CARMEN

135. Kaposmérő, Czingető-tető (Somogy megye) R, B, Kö

A Kaposvárt elkerülő 61. sz. út nyomvonalába eső, 30. számú lelőhely a Czingető-patak ÉK-i oldalán található, az úgynevezett Czingető-tetőn. A feltárás 2002. május 10. és június 31. között tartott. A feltárt terület nagysága: 7500 m², az objektumok száma: 52. A mintegy 600 m hosszú kutatóárokcal átvágott dombhát tetején egy erőteljesen lepusztult őskori lelőhelyet találtunk, a közepén 3, a vasút közelében egy őskori gödörobjektumot tártunk fel.

A tetőn feltárássra került egy rézkori körárok nyomvonalba beleeső része (Balaton-Lasinja kultúra). A körárok uralja a terepet, amelyen a bronzkorban is megtelepedett az ember.

Bronzkori település gödörobjektumai, valamint egy ÉNy-DK-i irányú árokba betemetett csontvázas temetkezések kerültek feltárássra. (Kettős, hármas, nyújtottan fekvő csontvázas sírok, valamint zsugorított halottak csontvázzai). Feltehetően bronzkori sírok, melléklet nélküliek. A nyomvonal Ny-i szélén egy középkori gödörobjektum került elő, gazdag kerámiaanyaggal (14–15. század).

Munkatársak: Molnár László asszisztens, Kálmán Béla, Molnár Mónika, Forgács László rajzolók.

BÁRDOS EDITH – SIPOS CARMEN

136. Kaposújlak, 61-es elkerülő út, 25. számú lelőhely (Somogy megye) U, R, Á

A nyomvonal K-Ny-i irányban vágja át a tetőn elhelyezkedő őskori lelőhelyet (neolitikum, lengyeli kultúra; rézkor, Balaton-Lasinja kultúra). A lelőhely centruma a nyomvonalától É-ra helyezkedik el, É-i szélén kevés középkori gödörobjektumot találtunk (13. század).

2002. július 16. és augusztus 16. között 5626,8 m² területen 182 objektumot tártunk fel.

A dombtetőn egy nagyméretű körárok részleteit tártuk fel. Kevés leletanyagot tartalmazott (8. sz. objektum, Balaton-Lasinja kultúra). A körárok É-i íve erőteljesen lekopott, mélysége mindössze 20 cm.

A feltárt gödörobjektumok nagy százaléka lengyeli kultúrába tartozó kerámiaanyagot tartalmazott (pl. 102. sz. objektum). (Bütyökdiszes, vörösfestéses, csótalpas talak töredékei, úgynevezett csőrös fülek, lecsiszolt töredékes felülettel, feltehetően másodlagosan, esetleg besimítóként használták.) Az egyik erősen lepusztult lengyeli gödörobjektum fenékrészén fekete idolféj került elő (63. sz. objektum).

Munkatársak: Forgács László, Molnár Mónika rajzolók, Molnár László asszisztens.

BÁRDOS EDITH – SIPOS CARMEN

137. Kaposújlak, 61-es elkerülő út, 27-28. számú lelőhely

(Somogy megye) R, Ró, Á

A 27–28. számú lelőhelyek Kaposújlaktól É-ra, a falu ÉK-i utcájának végétől NyÉNy-ra 400 m-re, a reptérre vezető bekötőúttól Ny-ra található, egy É-D-i irányú domb Ny-i lejtőjén, amely a Hetesi-árok nevű vízfolyásra meredeken fut le. A vízfolyás ezen szakaszát halastóvá alakították át.

A területen 1999 decemberében végzett terepbejárás során két lelőhelyet állapítottunk meg egymás közelében, a domb alján és lejtőjén római és Árpád-kori, valamint ettől K-re őskori kerámiát gyűjtöttünk kisebb számban. A megelőző feltárás során 2002. március 14. és május 14. között a 126,3 és 126,7 km-szelvények között 14 050 m²-t tártunk fel. Megállapítottuk, hogy a 27. és 28. lelőhelyek összetartoznak, ezért a továbbiakban a 27. lelőhely elnevezést használjuk.

Összesen 81 objektumot tártunk fel, amelyek ÉK-DNy-i irányban húzódtak, a feltárt terület K-i felében elszórtan helyezkedtek el, míg Ny-on, a domb aljánál már megszűntek. Ezért itt nem is tártuk fel a nyomvonal egyébként kiszélesedő szakaszát.

Az objektumok döntő többsége a középső rézkor második felére datálható úgynevezett tűzdelt barázdás kerámia (Furchenstich Keramik) időszakából származik. Különböző gödrökből, két kemencéből és egy keskeny árokszakaszról álló telepmaradvány mellett feltártunk három csontvázas sírt is, amelyek a telep, illetve a lelőhely Ny-i végében, a domb hajlatának kö-